Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0023

Brutalne represje wobec protestujących w Iranie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 stycznia 2026 r. w sprawie brutalnych represji wobec protestujących w Iranie (2026/2565(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu,

– uwzględniając swoją rezolucję z 13 listopada 2025 r. w sprawie zwalczania transgranicznych represji wobec obrońców praw człowieka[1],

– uwzględniając oświadczenia przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Kai Kallas wydane po brutalnych represjach w styczniu 2026 r.,

– uwzględniając przyznanie w 2023 r. Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli Żinie Mahsie Amini oraz ruchowi „Kobieta, Życie, Wolność” w Iranie,

– uwzględniając decyzję przewodniczącej Parlamentu Europejskiego Roberty Metsoli o zakazie wstępu dla wszystkich dyplomatów i przedstawicieli reżimu irańskiego, obowiązującym na całym terenie Parlamentu,

– uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

– uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,

– uwzględniając globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka,

– uwzględniając wytyczne UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet

[1] Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0258.

i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form ich dyskryminacji,

– uwzględniając wspólne oświadczenie specjalnych sprawozdawców ONZ i niezależnych ekspertów z 13 stycznia 2026 r.,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając raporty specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,

– uwzględniając komunikat prasowy Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z 10 stycznia 2026 r. pt. „Iran: misja rozpoznawcza ONZ wzywa do natychmiastowego przywrócenia dostępu do internetu i przestrzegania międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka”,

– uwzględniając art. 136 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że 28 grudnia 2025 r. w Iranie wybuchły demonstracje, które szybko przekształciły się w ogólnokrajowe protesty, od 8 stycznia 2026 r. dziesiątki tysięcy Irańczyków wylegają na ulice różnych miast i prowincji, a w kolejnych dniach liczba ta wzrosła do setek tysięcy; mając na uwadze, że demonstracje zostały zapoczątkowane przez kupców z bazarów, którzy zamknęli sklepy, aby zaprotestować przeciwko słabnącej gospodarce Iranu, ich marginalizacji ekonomicznej, załamaniu waluty i obniżeniu poziomu życia, po czym przekształciły się w większe protesty antyrządowe, w których reprezentowane jest szerokie spektrum irańskiego społeczeństwa, a protestujący domagają się fundamentalnej zmiany politycznej i zakończenia obecnego reżimu;

B. mając na uwadze, że demonstracje początkowo wywołało głębokie niezadowolenie z katastrofalnego stanu gospodarki kraju, gwałtownego wzrostu cen żywności, rosnącej inflacji i wszechobecnej korupcji; mając na uwadze, że reżimowi irańskiemu od dłuższego czasu nie udaje się zaspokoić podstawowych potrzeb ludności;

C. mając na uwadze, że irańskie siły bezpieczeństwa, w tym Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej (KSRI) i policja, zastosowały systematyczne, brutalne ogólnokrajowe represje wobec demonstrantów, używając śmiercionośnej siły do zabijania i zatrzymywania tysięcy pokojowych demonstrantów, przy pomocy chińskiego sprzętu i technologii inwigilacji; mając na uwadze doniesienia o tym, że irańskie siły bezpieczeństwa użyły broni chemicznej do stłumienia protestów; mając na uwadze, że liczba zabitych jest w tej chwili niedoszacowana, ponieważ blokada internetu utrudnia komunikację; mając na uwadze, że według niezależnej międzynarodowej misji rozpoznawczej ONZ ds. Islamskiej Republiki Iranu wiarygodne doniesienia wskazują, że Najwyższa

Rada Bezpieczeństwa Narodowego wydała oświadczenie nakazujące siłom bezpieczeństwa „stanowcze” rozprawienie się z demonstrantami w celu stłumienia protestów; mając na uwadze, że według misji informacyjnej ONZ przemoc ze strony państwa była szczególnie brutalna w regionach zamieszkałych przez mniejszości etniczne; mając na uwadze, że władze Iranu dokonały masowych arbitralnych aresztowań, zatrzymując tysiące demonstrantów, aktywistów, dziennikarzy i obrońców praw człowieka, z naruszeniem procedur i na podstawie fałszywych zarzutów związanych z bezpieczeństwem narodowym; mając na uwadze, że irańskie organy sądowe przyspieszyły postępowania uproszczone przeciwko zatrzymanym demonstrantom, prowadząc niesprawiedliwe procesy, i nałożyły na nich karę śmierci; mając na uwadze, że podczas protestów irańskie organy sądowe wydawały wyroki śmierci na podstawie wcześniejszych wyroków skazujących;

D. mając na uwadze, że te działania stanowią poważne naruszenie międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, w tym zobowiązań wynikających z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego Iran jest stroną;

E. mając na uwadze, że Iran nadal stosuje karę śmierci jako kluczowy instrument represji w celu zastraszania protestujących i uciszania głosów sprzeciwu;

F. mając na uwadze, że od 8 stycznia 2026 r. władze Iranu wprowadziły ogólnokrajową blokadę łączności, odcinając dostęp do internetu i dezaktywując sieci telefonii komórkowej i stacjonarnej, przez co doprowadziły do jednej z najszerzej zakrojonych i najwymyślniejszych przerw w łączności w historii świata, utrudniając narodowi irańskiemu komunikację, organizowanie się i informowanie świata zewnętrznego w obliczu brutalnych represji w celu ukrycia realnego zasięgu protestów i brutalności represji oraz utrudnienia pomocy medycznej; mając na uwadze, że Iran jest głównym sprawcą blokad internetu i od wielu lat blokuje dostęp do internetu i telekomunikacji w czasie niepokojów, aby uciszyć sprzeciw i stłumić protesty;

G. mając na uwadze, że prawo do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się jest chronione na mocy art. 20 Powszechnej deklaracji praw człowieka;

H. mając na uwadze, że przywódcy reżimu nadal ignorują uzasadnione żądania demonstrantów; mając na uwadze, że według Departamentu Statystyki Organizacji Narodów Zjednoczonych prawie 60 % ludności Iranu ma mniej niż 39 lat, a większość urodziła się po rewolucji islamskiej z 1979 r.;

I. mając na uwadze, że władze irańskie publicznie grożą dalszą eskalacją represji i surowymi karami dla osób uczestniczących w protestach; mając na uwadze, że 14 stycznia 2026 r. irański minister

sprawiedliwości stwierdził podobno, iż każda osoba aresztowana po 8 stycznia 2026 r. jest przestępcą i terrorystą, co faktycznie kryminalizuje pokojowe protesty i jeszcze bardziej tłumi wolność wypowiedzi i zgromadzeń; mając na uwadze, że Parlament konsekwentnie i jednoznacznie potępia reżim irański za ucisk i przemoc wobec własnych obywateli, w tym za egzekucje, wydawanie wyroków śmierci w wyniku niesprawiedliwych procesów, nieludzkie warunki przetrzymywania oraz systematyczne ataki na działaczy politycznych oraz wspólnoty etniczne i religijne; mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał do uznania KSRI za organizację terrorystyczną;

J. mając na uwadze, że siedmioro ekspertów ONZ ds. praw człowieka wezwało władze Iranu do przerwania spirali przemocy, poszanowania podstawowego prawa obywateli do wyrażania sprzeciwu i udziału w pokojowych protestach bez obawy przed represjami oraz do uwzględnienia żądań protestujących dotyczących praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych i kulturalnych;

K. mając na uwadze, że ostatnia fala demonstracji jest kulminacją długiej serii masowych protestów, po których następowały okrutne represje; mając na uwadze, że ostatnie ogólnokrajowe zrywy w Iranie – protesty Zielonego Ruchu z 2009 r. oraz ruch „Kobieta, Życie, Wolność” z września 2022 r. wywołany zabójstwem 22-letniej Żiny Mahsy Amini przez policję obyczajową – również spotkały się z brutalnymi represjami wobec kobiet, którym strzelano w twarz, piersi i narządy płciowe;

L. mając na uwadze, że Parlament Europejski przyznał Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli w 2023 r. Żinie Mahsie Amini i irańskiemu ruchowi „Kobieta, Życie, Wolność” w geście hołdu dla wszystkich odważnych kobiet, mężczyzn i młodych ludzi w Iranie, którzy pod ogromną presją kontynuowali walkę o swoje prawa i zmiany;

M. mając na uwadze, że polityka państwa – przewidująca patrole obyczajowe, technologie nadzoru i kary administracyjne – umożliwia rutynowe egzekwowanie obowiązkowych przepisów dotyczących stroju, które skutkuje aresztowaniami, grzywnami, odmową dostępu do edukacji i zatrudnienia oraz karami pozbawienia wolności dla kobiet i dziewcząt, które się do nich nie stosują; mając na uwadze, że w związku z egzekwowaniem tych przepisów udokumentowano przypadki znęcania się fizycznego i zgonów w areszcie; mając na uwadze, że ogromna odwaga i determinacja kobiet w Iranie, które odważnie stawiły opór tchórzliwym poczynaniom władz, odegrały kluczową rolę w walce z brutalnym reżimem;

N. mając na uwadze, że Islamska Republika Iranu odgrywa wysoce destabilizującą rolę na Bliskim Wschodzie i w całym regionie, m.in. poprzez wspieranie ugrupowań terrorystycznych, takich jak

Hezbollah w Libanie, Huti w Jemenie, Hamas w Strefie Gazy i bojówki szyickie w Iraku, oraz tworząc oś terroru obejmującą cały region; mając na uwadze, że szkodliwy wpływ Iranu nie ogranicza się do Bliskiego Wschodu, ponieważ nadal stanowi ogromne zagrożenie dla europejskiego bezpieczeństwa i demokracji na całym świecie ze względu na zagrożenia hybrydowe i szkodliwe działania w cyberprzestrzeni, w tym poprzez pomoc Rosji w wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie, na przykład dostarczanie uzbrojonych dronów, pocisków i amunicji oraz technologii i szkoleń, które umożliwiły Rosji zwiększenie produkcji, a także poprzez wspieranie wenezuelskiej dyktatury;

O. mając na uwadze wiarygodne dowody na to, że irańskie przedstawicielstwa dyplomatyczne w kilku państwach członkowskich uczestniczyły w propagandzie, dezinformacji i zastraszaniu skierowanym przeciwko społecznościom diaspory irańskiej w Europie, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego i zasad regulujących stosunki dyplomatyczne;

P. mając na uwadze, że UE przyjęła trzy systemy sankcji wobec Iranu: jeden w reakcji na poważne naruszenia praw człowieka w tym kraju, odnawiany co roku i ostatnio przedłużony do 13 kwietnia 2026 r., drugi w związku z zasadą nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, a trzeci w reakcji na wsparcie wojskowe Iranu dla rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz dla ugrupowań zbrojnych i uzbrojonych podmiotów na Bliskim Wschodzie i w rejonie Morza Czerwonego; mając na uwadze, że w ramach tych systemów sankcjom podlega obecnie ponad 230 osób i 40 podmiotów w Iranie, w tym KSRI;

Q. mając na uwadze, że w styczniu 2026 r. w odpowiedzi na brutalne stłumienie przez władze irańskie ogólnokrajowych protestów i odmowę poszanowania podstawowych wolności Parlament decyzją swojej przewodniczącej zakazał wszystkim pracownikom dyplomatycznym i przedstawicielom Islamskiej Republiki Iranu wstępu do budynków Parlamentu w Brukseli, Strasburgu i Luksemburgu, zaś posiadacze paszportów irańskich podlegają kontroli przesiewowej, a jeżeli zostaną uznani za działających w imieniu reżimu – odmawia im się wjazdu;

R. mając na uwadze, że w ostatnich latach władze Iranu zintensyfikowały represje i kary wobec społeczności etnicznych i religijnych, w szczególności chrześcijan, a sądy krajowe wydawały wyroki długoletniego pozbawienia wolności w związku z zarzutami związanymi wyłącznie z wiarą lub działalnością religijną;

1. wyraża oburzenie i jednoznacznie potępia brutalne represje i masowe zabójstwa, jakich dopuszcza się reżim irański wobec demonstrantów, którzy od przeszło dwóch tygodni protestują na ulicach kilkudziesięciu miast; wyraża pełną solidarność z narodem

irańskim oraz jego odważnym i zasadnym ruchem protestacyjnym, którego uczestnicy domagają się godności, bezpieczeństwa i poszanowania praw narodu irańskiego;

2. domaga się, aby władze irańskie, na czele których stoi dyktator Ali Chamenei, bezwarunkowo zaprzestały stosowania przemocy wobec pokojowych demonstrantów, natychmiast wstrzymały wszystkie egzekucje oraz zaprzestały zabijania i prześladowania cywilów korzystających ze swoich podstawowych praw; domaga się, aby prawa te, w szczególności wolność wypowiedzi i zgromadzeń, były zawsze i bezwarunkowo przestrzegane;

3. wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich uwięzionych demonstrantów i więźniów politycznych; jest zbulwersowany przerażająco wysoką liczbą ofiar śmiertelnych i dużą liczbą bezprawnie zatrzymanych protestujących;

4. przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom wszystkich osób zabitych w wyniku brutalnych represji ze strony władz irańskich; wyraża głębokie oburzenie atakami i zastraszaniem, jakich mają dopuszczać się opresyjne siły bezpieczeństwa i członkowie KSRI wobec rodzin i krewnych osób zabitych podczas protestów; jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o odrażającej praktyce władz irańskich polegającej na wymuszaniu od rodzin ofiar dużych kwot za zwrot ciał;

5. wzywa Radę, aby zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady z 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu[2], rozporządzeniem Rady (WE) nr 2580/2001[3], dyrektywą (UE) 2017/541[4] oraz globalnym systemem sankcji UE za naruszenia praw człowieka bezzwłocznie uznała KSRI, w tym milicję Basij i siły Quds, za organizację terrorystyczną; ubolewa nad stałym sprzeciwem niektórych państw członkowskich względem zaostrzenia środków ograniczających wobec reżimu irańskiego; apeluje, aby takie uznanie za organizację terrorystyczną znalazło się w unijnym systemie środków ograniczających; domaga się rozszerzenia i ścisłego egzekwowania globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka i innych unijnych środków

---

2 Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93
ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2001/931/oj.

3 Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2580/oj).

4 Dyrektywa (UE) 2017/541 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/541/oj).

ograniczających, takich jak zamrożenie aktywów i zakaz wydawania wiz, wobec wszystkich irańskich urzędników odpowiedzialnych za represje oraz podmiotów kontrolowanych przez Urząd Najwyższego Przywódcy lub działających w jego imieniu, w tym umieszczenia wszystkich organów wchodzących w skład KSRI i osób dla niego pracujących na unijnej liście terrorystów oraz zamrożenia ich aktywów, wprowadzenia zakazu podróżowania i innych odpowiednich środków ograniczających; podkreśla, że KSRI, w tym wszystkie jego oddziały i podmioty powiązane, odgrywa kluczową rolę w brutalnych represjach wobec pokojowych demonstrantów oraz w poważnych naruszeniach praw człowieka, egzekucjach pozasądowych i sponsorowanych przez państwo aktach terroru, zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym; wzywa państwa członkowskie do jednoczesnego podjęcia odpowiednich działań na szczeblu krajowym, aby w całości wdrożyć i egzekwować to uznanie za organizację terrorystyczną;

6. wyraża uznanie i zdecydowane poparcie dla odważnego narodu irańskiego, który od tygodni wychodzi na ulice w proteście przeciwko uciskowi ze strony reżimu oraz niezwykle trudnej sytuacji gospodarczej i społecznej; wyraża uznanie dla odwagi wielu młodych ludzi, kobiet i obrońców praw człowieka, którzy nadal walczą o swoje prawa mimo osobistych reperkusji i brutalnych represji; uznaje kluczową rolę ruchu „Kobieta, Życie, Wolność” w zaszczepieniu odwagi w ludziach i demonstrantach oraz w ujawnianiu słabości reżimu i jego oderwania od narodu irańskiego; potępia sankcje nałożone przez władze Iranu na posłów do Parlamentu Europejskiego oraz do parlamentów narodowych i wzywa do ich natychmiastowego zniesienia;

7. zdecydowanie potępia powszechne, brutalne, umyślne i nieproporcjonalne użycie siły przez irańskie siły bezpieczeństwa wobec pokojowych demonstrantów; ubolewa nad faktem, że te zabójstwa nie są wynikiem sporadycznych starć, lecz szeroko zakrojonej i systematycznej polityki oraz podjętej z premedytacją decyzji o wyeliminowaniu wszelkiego oporu i protestów; jest zaniepokojony faktem, że zabicie tysięcy demonstrantów sygnalizuje mrożącą krew w żyłach zmianę w opresyjnej polityce reżimu irańskiego polegającą na przejściu od zastraszania do strategicznej eliminacji; apeluje, aby państwa członkowskie pociągnęły do odpowiedzialności na mocy prawa międzynarodowego irańskich urzędników, którym zostanie udowodnione bezpośrednie zaangażowanie w trwające represje; wzywa UE i jej państwa członkowskie do przygotowania się na wszystkie możliwe scenariusze, w tym na ewentualne załamanie się reżimu irańskiego, oraz do dopilnowania, aby żaden sprawca represji nigdy nie otrzymał azylu na terytorium UE;

8. domaga się bezwarunkowego uwolnienia wszystkich demonstrantów, obrońców praw człowieka i dziennikarzy przetrzymywanych obecnie

w areszcie; domaga się, aby władze informowały wszystkie rodziny o miejscu pobytu zatrzymanych krewnych; apeluje o umożliwienie prawnikom i międzynarodowym obserwatorom nieograniczonego dostępu do wszystkich osób zatrzymanych podczas protestów oraz o poinformowanie społeczności międzynarodowej o tożsamości zatrzymanych osób; domaga się natychmiastowego uwolnienia i bezpiecznej repatriacji wszystkich obywateli UE więzionych w Iranie i zdecydowanie potępia haniebne wykorzystywanie zakładników do celów dyplomatycznych;

9. kategorycznie odrzuca twierdzenia władz irańskich, że protesty zainicjowali zagraniczni agenci; zauważa, że protesty wynikają z głębokiego niezadowolenia dużej części społeczeństwa irańskiego, zwłaszcza ludzi młodych, kobiet i mniejszości, z głębokich kryzysów w różnych dziedzinach, z którymi boryka się kraj;

10. przypomina o międzynarodowych zobowiązaniach Iranu w zakresie praw człowieka, w tym o poszanowaniu prawa do pokojowych zgromadzeń, wolności wypowiedzi i prawa do życia, zapisanych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i traktatach międzynarodowych, których Iran jest stroną; wzywa UE do dalszego wspierania społeczeństwa obywatelskiego, organizacji praw człowieka i organizacji humanitarnych w Iranie;

11. podkreśla głęboko bezprawny i brutalny charakter okrutnego reżimu irańskiego, który opiera się wyłącznie na terrorze, strachu i represjach i który sprzeciwia się pluralizmowi religijnemu, kulturowemu i etnicznemu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wywierania skutecznej presji na reżim; w ogromnej fali protestów dostrzega jednoznaczny znak niestabilności tego systemu po dekadach ucisku i apeluje o wolną i demokratyczną transformację w Iranie; w pełni solidaryzuje się z irańską diasporą, która odgrywa kluczową rolę w domaganiu się wolności i demokracji oraz we wspieraniu protestów; uznaje naród irański za jedyne prawowite źródło władzy i suwerenności w Iranie;

12. wzywa do koordynacji działań z partnerami o podobnych poglądach, czemu towarzyszyć będą starania na rzecz przeciwdziałania obchodzeniu sankcji na całym świecie; jest zadowolony z nałożenia przez Stany Zjednoczone ukierunkowanych sankcji na wysokich rangą urzędników irańskich odpowiedzialnych za represje i wzywa UE do podjęcia podobnych kroków; domaga się wydalenia krewnych członków KSRI, którzy studiują lub pracują w UE;

13. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby wykorzystały wszystkie dostępne im narzędzia do zapobiegania szkodliwym działaniom w cyberprzestrzeni oraz manipulacji informacjami i obcym ingerencjom w informacje, w tym prowadzonym przez władze Iranu lub im przypisywanym, oraz do powstrzymywania takich działań i reagowania na nie; zachęca do pełnego wykorzystania unijnego

zestawu narzędzi dla dyplomacji cyfrowej, w tym środków ograniczających wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za cyberataki, oraz unijnego systemu sankcji wymierzonych w takie ataki; wzywa UE, aby wzmocniła swe zdolności w dziedzinie komunikacji strategicznej, budowania i atrybucji odporności w koordynacji z partnerami międzynarodowymi;

14. potępia podejmowane przez reżim irański próby cenzurowania protestów przez odcinanie dostępu do internetu i sieci telefonicznych w całym kraju; wzywa, aby natychmiast zniesiono blokadę komunikacji i usług internetowych w Iranie; wzywa UE i jej państwa członkowskie do znacznego zwiększenia wsparcia technicznego i finansowego, które zapewni irańskiemu społeczeństwu obywatelskiemu, dziennikarzom i obrońcom praw człowieka bezpieczny dostęp cyfrowy oraz narzędzia umożliwiające obchodzenie cenzury i ochronę cyfrową; wzywa dostawców technologii i usług satelitarnych do zbadania wszystkich zgodnych z prawem i wykonalnych środków, aby ułatwić bezpieczny dostęp do usług komunikacyjnych takich jak łączność typu direct to cell, do zapewnienia obywatelom Iranu nieprzerwanego dostępu do informacji, w szczególności aby umożliwić łączność alarmową i ostrzeżenia za pośrednictwem SMS, oraz do zapobieżenia wykorzystywaniu platform do represji;

15. podkreśla, że reżim irański od dekad uparcie uczestniczy w systematycznych atakach na działaczy na rzecz praw człowieka, dysydentów politycznych, społeczności mniejszościowe i kobiety, stosując wobec nich bezwzględny system represji; solidaryzuje się z wszystkimi Irańczykami prześladowanymi za swoje przekonania lub tożsamość i docenia odwagę społeczności mniejszościowych doświadczających systemowej dyskryminacji, w tym Kurdów, Beludżów, bahaitów i chrześcijan; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób zatrzymanych wyłącznie za korzystanie z prawa do wolności religii lub przekonań;

16. ponawia swój apel do Iranu o udzielenie natychmiastowego i nieograniczonego dostępu misji rozpoznawczej pod auspicjami ONZ, biorąc pod uwagę, iż potrzebna jest międzynarodowa kontrola w obecnej atmosferze całkowitej bezkarności, w której władze irańskie systematycznie popełniają przestępstwa uważane za poważne na mocy prawa międzynarodowego, w tym morderstwa, tortury, gwałty i wymuszone zaginięcia, aby stłumić sprzeciw, oraz biorąc pod uwagę, iż należy gromadzić i przechowywać dowody z myślą o przyszłych postępowaniach karnych; wzywa UE, aby poparła w Radzie Praw Człowieka przedłużenie mandatu misji rozpoznawczej ONZ ds. Iranu oraz rozszerzenie jej mandatu na bieżące okrucieństwa;

17. odnotowuje istotną rolę, jaką w protestach odgrywają kobiety i dziewczęta, oraz potępia systemowy ucisk kobiet i innych słabszych grup przez reżim, przejawiający się w przepisach ustawowych i

wykonawczych, które poważnie ograniczają ich wolności i prawa, w tym w poniżającej ustawie nakazującej noszenie hidżabu i jej brutalnym egzekwowaniu, w surowych ograniczeniach dotyczących zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego kobiet oraz w naruszaniu praw politycznych, społecznych, gospodarczych, kulturalnych i osobistych kobiet; podkreśla, że dyskryminacja spadkowa oraz legislacja dotycząca zeznań i obywatelstwa, która nie daje kobietom takiego samego statusu prawnego co mężczyznom i ogranicza ich autonomię zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym, są sprzeczne z międzynarodowymi standardami praw człowieka, których Iran zobowiązał się przestrzegać;

18. ponownie potępia zatrważająco wysoką liczbę egzekucji wykonanych w ciągu ostatnich dwóch lat, zwłaszcza od momentu wybuchu demonstracji pod koniec grudnia, co świadczy o całkowitym lekceważeniu przez reżim życia i godności ludzkiej;

19. przypomina, że Iran ma najwyższy na świecie wskaźnik wyroków śmierci na mieszkańca oraz że od czasu powstania ruchu „Kobieta, Życie, Wolność” w 2022 r. w Iranie trwa nieprzerwana fala egzekucji, w tym dysydentów, kobiet, dziennikarzy i przedstawicieli mniejszości; potępia fakt, że w samym 2025 r. reżim wykonał wyroki śmierci na 1500 osobach; przypomina, że UE od dawna sprzeciwia się karze śmierci, i wzywa do niezwłocznego zniesienia kary śmierci;

20. wyraża pełne poparcie dla irańskiej opozycji i zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielki, aby zainicjowała inkluzywny dialog z irańską opozycją w celu promowania demokratycznej, wolnej i pluralistycznej przyszłości Iranu; wzywa do zapraszania przedstawicieli irańskiej opozycji demokratycznej do Parlamentu Europejskiego i jednocześnie przypomina, że to naród irański ma zdecydować o swoim przyszłym rządzie; zachęca Komisję do rozszerzenia pomocy technicznej i finansowej dla irańskiego społeczeństwa obywatelskiego; wzywa podmioty opozycji demokratycznej do współpracy, aby przygotować grunt pod sprawiedliwy, pluralistyczny i demokratyczny proces, który przyniesie wolność i godność wszystkim obywatelom Iranu niezależnie od ich pochodzenia etnicznego, religii i płci; wzywa UE i jej państwa członkowskie do ścisłej współpracy z partnerami o podobnych poglądach w celu wspierania wolnego Iranu, w którym obowiązują powszechne prawa człowieka i panuje równość, kształtowane przez samych Irańczyków; jest przekonany, że wspieranie różnorodnych społeczności oraz ogromnej różnorodności regionalnej, kulturowej i etnicznej ma kluczowe znaczenie dla demokratycznej i pokojowej przyszłości Iranu;

21. ponownie podkreśla, że reżim irański od dekad aktywnie sieje chaos i zniszczenie w całym regionie, a jednocześnie stosuje brutalne represje wewnątrz kraju i na skalę międzynarodową; potępia stosowanie przez władze Iranu represji transgranicznych, zarówno w

internecie, jak i poza nim, w celu uciszania, zastraszania i represjonowania przeciwników, stosowania wobec nich przymusu, a nawet uprowadzeń oraz grożenia ich rodzinom za granicą; wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi wzmocniła mechanizmy zapobiegania, ochrony i reagowania w UE oraz dopilnowała, by wszystkie czyny związane z transgranicznymi represjami były skutecznie badane i ścigane; podkreśla, że Iran nadal stanowi największe i najpoważniejsze zagrożenie dla bezpieczeństwa i stabilności w regionie oraz najpoważniejszą przeszkodę dla pokoju; ponownie zdecydowanie potępia wrogie działania i ingerencje Iranu w regionie i poza nim, zwłaszcza w Libanie, Syrii, Jemenie, Iraku, na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy;

22. zauważa, że Iran i Rosja rozwinęły wymianę krytycznych danych wywiadowczych i współpracę nad obchodzeniem sankcji za pośrednictwem firm przykrywek, powiązań bankowych i transportu ropy z wyłączonymi urządzeniami śledzącymi; domaga się lepszego egzekwowania sankcji UE, pilnej modernizacji systemów automatycznej identyfikacji w celu przeciwdziałania unikaniu sankcji i embarga, a także nasilenia nadzoru i inspekcji podejrzanych statków irańskich;

23. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawicielkę, aby w koordynacji z państwami członkowskimi nasiliła działania dyplomatyczne na rzecz narodu irańskiego poprzez zbadanie możliwości ustanowienia zwiększonej obecności lub przedstawicielstwa dyplomatycznego UE zdolnego do zapewnienia ochrony, pomocy humanitarnej i wsparcia konsularnego osobom, którym grozi niebezpieczeństwo z powodu korzystania z przysługujących im praw podstawowych, w tym pokojowym demonstrantom; podkreśla konieczność rozważenia działań, dzięki którym mogłyby powstać punkty udzielające schronienia, informacji i pomocy zgodnie z prawem międzynarodowym i odpowiednimi precedensami prawnymi państw członkowskich UE, w celu poprawy zdolności UE do monitorowania i zgłaszania poważnych naruszeń praw człowieka w terenie oraz reagowania na nie;

24. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawicielkę do wdrożenia dalszych środków przymusu wobec Iranu; wzywa Radę i państwa członkowskie do szybkiego rozszerzenia obecnych środków ograniczających, aby pilnie i odpowiednio zareagować na trwające represje; z zadowoleniem stwierdza, że UE rozważa nałożenie ukierunkowanych sankcji na osoby i podmioty odpowiedzialne za brutalne represje wobec demonstrantów, i wzywa do ich szybkiego przyjęcia;

25. żąda, aby Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) sporządzała regularne sprawozdania o sytuacji w Iranie; sugeruje utworzenie lub wskazanie domeny, w której można by rejestrować

nazwiska wszystkich ofiar niedawnych masakr, aby dokumentować i zachowywać rejestry osób zabitych lub rannych;

26. wzywa państwa członkowskie UE i ESDZ, aby zwróciły się o zwołanie specjalnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie kryzysu praw człowieka w Iranie w celu okazania i poparcia uzasadnionego międzynarodowego sprzeciwu wobec postępowania irańskiego reżimu;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby poparły wszelkie wysiłki na rzecz rozliczalności podejmowane w ONZ i poza nią, które służą dokumentowaniu zgonów oraz szybkim, niezależnym i przejrzystym dochodzeniom w ich sprawie, np. dzięki gromadzeniu zeznań i dowodów od osób uciekających z kraju; pozytywnie ocenia decyzję Rady Praw Człowieka ONZ o zwołaniu nadzwyczajnego posiedzenia w sprawie sytuacji w Iranie;

28. podkreśla, że warunkami normalizacji stosunków z Iranem są bezwarunkowe uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, możliwe do zweryfikowania zakończenie systematycznych represji oraz rzeczywiste postępy na drodze ku demokracji i praworządności;

29. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie do dalszego podnoszenia na forach dwustronnych i wielostronnych kwestii naruszeń popełnianych przez reżim irański oraz do dopilnowania, aby unijne środki ograniczające pozostały ukierunkowane, oparte na dowodach i skoncentrowane na osobach i podmiotach odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka;

30. jest zadowolony z decyzji przewodniczącej Roberty Metsoli o zakazie wstępu dla wszystkich dyplomatów i przedstawicieli reżimu irańskiego obowiązującym na całym terenie Parlamentu, wzywa państwa członkowskie do pójścia za tym przykładem i wprowadzenia podobnych ograniczeń, w tym, w razie potrzeby, do cofnięcia statusu dyplomatycznego personelowi irańskich misji dyplomatycznych i konsularnych w całej UE;

31. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim oraz Kancelarii Prezydenta Islamskiej Republiki Iranu.